RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 119.548 van 19 mei 2003
in de zaak A. 77.701/IX-1040.

In zake : Willy VERMEULEN,
wonende te BERCHEM,
Lode van Berckenlaan 81

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
President Kennedypark 8b.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Willy VERMEULEN op 27 februari 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de weigering van de Minister van Justitie om verzoeker deel te laten uitmaken van de centrale dienst voor de bestrijding van de corruptie in de schoot van de Gerechtelijke Politie";

Gelet op het arrest nr. 73.925 van 28 mei 1998 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 17 juli 1998 door verzoeker;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 1 maart 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van advocaat G. DE SMEDT, die eveneens verschijnt voor verzoeker, en van advocaat D. VAN HEUVEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, op dat ogenblik eerste adviseur bij de kanselarij van de eerste minister, wordt bij koninklijk besluit van 20 juli 1990 aangewezen om de functie van taaladjunct uit te oefenen bij de directeur-generaal van het bestuur van het Hoog Comité van Toezicht (hierna: BHCT). In die functie wordt hij bevorderd tot de onmiddellijk lagere graad, namelijk deze van inspecteur-generaal (R15) in overtal

aangezien de enige betrekking van inspecteur-generaal die op het kader van het BHCT voorkwam, reeds bezet is.

Bij ministerieel besluit van 25 juli 1990 wordt hem de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings en van de krijgsauditeur toegekend op basis van de wet van 26 april 1962 tot verlening der bevoegdheden van de gerechtelijke politie aan sommige personeelsleden van het Hoog Comité van Toezicht.

Bij koninklijk besluit van 7 november 1990 wordt verzoeker, met het oog op de toepassing van de genoemde wet van 26 april 1962, verbonden aan de dienst enquêtes, zoals trouwens ook het geval is voor de directeur-generaal.

Dat besluit wordt genomen op basis van artikel 2 van het koninklijk besluit van 10 oktober 1990 tot vaststelling van de personeelsformatie van het bestuur van het Hoog Comité van Toezicht en betreffende de bevoegdheden van gerechtelijke politie.

Dat kader splitste de personeelsleden alleen op in administratief personeel enerzijds en meesters-, vak- en dienstpersoneel anderzijds. Vandaar dat artikel 2 van het koninklijk besluit van 10 oktober 1990 bepaalde dat met het oog op de toepassing van de voornoemde wet van 26 april 1962 het nog nodig was te bepalen wie er deel uitmaakte van de dienst enquêtes.

Wanneer in het organiek kader, dat op 1 juli 1991 in werking treedt, geen betrekking van inspecteur-generaal meer voorkomt wordt verzoeker bij wege van graadverandering, met ingang van die datum, benoemd in de nieuwe graad van administrateur welke in het organiek kader voorkomt onder de "andere graden", zijnde die welke niet behoren tot de dienst enquêtes. In de nota waarin dit probleem door de diensten van de kanselarij aan de orde wordt gesteld, wordt de omzetting in die graad als volgt verantwoord :

"Zowel in de personeelsformatie als in het functioneel organigram van het bestuur van het Hoog Comité van Toezicht zal de nieuwe graad van administrateur het best overeenkomen met de bevoegdheden van een taaladjunct (zuivere administratieve en beheerstaken).

De betrekkingen van hoofdcommissaris en jurisconsult, die tevens in rang 15 zijn ingedeeld, komen hiervoor niet in aanmerking".

1.2. De enquêteurs bij het Hoog Comité van Toezicht genieten speciale carrièrevoorwaarden die zijn bepaald in het koninklijk besluit van 10 juni 1991.

Artikel 1 van dat besluit bepaalt dat voor de toepassing van dat besluit onder enquêteurs wordt verstaan, de rijkspersoneelsleden die voor het BHCT worden aangewezen en bekleed zijn met de graad van hoofdcommissaris, eerstaanwezend commissaris eerste klasse, eerstaanwezend commissaris, commissaris, adjunct-commissaris, eerstaanwezend inspecteur eerste klasse, eerstaanwezend inspecteur, inspecteur en adjunct-inspecteur.

Artikel 17 van dat besluit bepaalt dat de eerste adviseurs die op de dag van de inwerkingtreding van dat besluit, zijnde 1 juli 1991, in dienst zijn bij het BHCT, eveneens enquêteurs zijn in de zin van artikel 1.

Dezelfde bepalingen komen ook voor in het koninklijk besluit van 22 maart 1995 dat het genoemde besluit van 10 juni 1991 opheft en vervangt. Dat besluit van 22 maart 1995 wordt, met ingang van 1 januari 1996, aangepast aan de nieuwe graden die ten gevolge van de vereenvoudiging van de graadstructuur in het openbaar ambt de oude graden van commissaris en inspecteur hebben vervangen maar de regeling blijft inhoudelijk ongewijzigd.

In de nieuwe personeelsformatie die bij koninklijk besluit van 3 april 1995 wordt uitgevaardigd komt de graad van administrateur voor onder het algemeen administratief personeel, weer onderscheiden van de enquêteurs. De administrateur-generaal en de administrateur zijn de enige twee ambtenaren van niveau 1 die niet tot de enquêteurs behoren. In dit besluit wordt de opsplitsing tussen de dienst enquêtes en de andere personeelsleden duidelijk gemaakt, vandaar dat er

geen bepaling meer wordt in opgenomen die erin voorziet dat de Koning de leden van de dienst enquêtes aanwijst.

Hetzelfde geldt voor het latere besluit van 6 juli 1997.

Verzoeker komt in de personeelslijst evenwel steeds voor onder het korps der enquêteurs.

1.3. Bij koninklijk besluit van 6 juli 1997 wordt met ingang van 1 januari 1998 bij het ministerie van Ambtenarenzaken een Dienst voor Overheidsopdrachten en Subsidies (DOS) opgericht.

Bij koninklijk besluit van 10 juli 1997 houdende diverse bepalingen betreffende de reorganisatie van het ministerie van Ambtenarenzaken wordt de wijze bepaald waarop de leden van het BHCT kunnen overgaan naar de nieuwe dienst DOS.

Artikel 3, § 3, van voornoemd koninklijk besluit van 10 juli 1997 bepaalt dat de personeelsleden van het Hoog Comité van Toezicht die niet voor die dienst worden aangewezen ambtshalve worden overgeplaatst naar het ministerie van Justitie.

Door het koninklijk besluit van 23 januari 1998, dat uitwerking heeft op 1 januari 1998, wordt het voornoemde artikel 3, § 3, vervangen door de volgende bepalingen :

"Worden ambtshalve overgeplaatst naar het Ministerie van Justitie :
- de personeelsleden van het Hoog Comité van Toezicht die, in toepassing van de wet van 26 april 1962 tot verlening der bevoegdheden van de gerechtelijke politie aan sommige personeelsleden van het Hoog Comité van Toezicht, de dienst enquêtes in de zin van artikel 1 van die wet vormen en die niet zijn aangewezen bij de in § 2 bedoelde cel;
- de andere personeelsleden van dat Comité die niet bij die cel zijn aangewezen.

In toepassing van dezelfde wet, duidt de Koning tussen de overgeplaatste rijksambtenaren in toepassing van het eerste lid en die titularis zijn van de graad van hoofdcommissaris, afdelingscommissaris, commissaris, afdelingsenquêteur

of enquêteur, diegenen aan die deel uitmaken van de dienst enquêtes in de zin van artikel 1 van die wet".

1.4. Bij ministerieel besluit van 8 december 1997 wordt verzoeker in uitvoering van artikel 3, § 3, van het koninklijk besluit van 10 juli 1997 ambtshalve overgeplaatst naar een betrekking van adviseur bij het ministerie van Justitie, met ingang van 1 januari 1998.

Een ministerieel besluit van 19 december 1997 draagt al de personeelsleden die titularis zijn van een van de graden van commissaris of enquêteur en die niet voor de dienst DOS zijn aangewezen ambtshalve over naar het ministerie van Justitie (gerechtelijke politie).

De overdracht van verzoeker wordt hij bericht van 9 december 1997 meegedeeld aan het personeel. Ze wordt hem betekend bij aangetekend schrijven van 18 december 1997, door hem op 22 december 1997 ontvangen.

1.5. Op 30 december 1997 laat de secretaris-generaal van het ministerie van Justitie met een aangetekend schrijven aan verzoeker weten wat volgt :

"Vanaf 1 januari 1998 bekleedt U een betrekking gelijk aan de rang 13 van de personeelsformatie van het Departement Justitie. Ten persoonlijke titel zal U een wedde genieten van een ambtenaar van de rang 15.

Zoals elke ambtenaar van het Departement kan U genieten van de terugbetalingsregeling voor woon/werkverkeer (bedragen bepaald in KB van 18 november 1991).

Daar U deel uitmaakt van het administratief personeel van het Departement kan U niet meer genieten van andere vroeger toegekende vergoedingen.

U wordt voorlopig geaffecteerd bij de administratieve cel ter ondersteuning van de toekomstige Centrale brigade voor de bestrijding van de corruptie, gehuisvest in de kantoren Guimardstraat, 3.

Uw standplaats is tot nader order aldaar vastgesteld".

In die brief situeert verzoeker de weigering van de minister van Justitie om hem “deel te laten uitmaken van de centrale dienst voor de bestrijding van de corruptie in de schoot van de Gerechtelijke Politie”.

1.6. De wet van 6 maart 1998 tot integratie van de dienst enquêtes van het Hoog Comité van Toezicht in de gerechtelijke politie bij de parketten bepaalt dat 95 van de 102 betrekkingen van de personeelsformatie van de ambtenaren belast met de enquêtes bij het BHCT van het ministerie van Ambtenarenzaken worden geïntegreerd in de personeelsformatie van de gerechtelijke officieren en agenten bij de parketten. Krachtens artikel 3 van die wet stelt de Koning de regels vast voor de overplaatsing van maximum 95 ambtenaren belast met de enquêtes bij het BHCT van het ministerie van Ambtenarenzaken die effectief bekleed zijn met de graad van hoofdcommissaris, afdelingscommissaris, commissaris, afdelingsenquêteur of enquêteur. Deze wet is in werking getreden op 1 januari 1998.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep in zoverre het gericht is tegen de brief van de secretaris-generaal van 30 december 1997, kennelijk niet ontvankelijk is omdat de weigering om verzoeker deel te laten uitmaken van de gerechtelijke politie, voor zover ze al bestaat, hoogstens in verband kan worden gebracht met het ministerieel besluit van 19 december 1997 waarbij de andere personeelsleden werden overgedragen naar het ministerie van Justitie (gerechtelijke politie) en met de wet van 6 maart 1998 en dier uitvoeringsbesluiten; dat verzoekers beroep tegen de eerste beslissing niet tijdig is en dat hij bij de Raad van State niet kan opkomen tegen voornoemde wet; dat de brief van 30 december 1997 niets anders doet dan verzoekers rechtspositie toelichten en dus alleen een louter uitvoerende maatregel is of de veruiterlijking van een maatregel van intern bestuur in uitvoering van het koninklijk besluit van 10 juli 1997 en van het ministerieel besluit van 8 december 1997 welke als dusdanig niet door verzoeker werden aangevochten;

2.2. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de door hem bestreden weigering wel degelijk vervat zit in de brief van de secretaris-generaal van 30 december 1997; dat immers artikel 3, § 3, van het koninklijk besluit van 10 juli 1997 alleen voorzien heeft in een ambtshalve overplaatsing naar het ministerie van Justitie van alle personeelsleden van het Hoog Comité van Toezicht die niet naar de

nieuwe dienst DOS zouden worden overgebracht; dat die overplaatsingen geen enkel uitsluitsel geven over de latere verdere overplaatsing van die personeelsleden; dat de notie “enquêteurs effectief bekleed met de graad van ...” pas ingevoerd is door de wet van 6 maart 1998; dat die wet volgens verzoeker als eerste bedoeling heeft gehad om door het invoeren van de notie “effectief bekleed” de Raad van State te verhinderen zich uit te spreken over de eventuele onregelmatigheid van de weigering om hem over te plaatsen naar de gerechtelijke politie; dat de tweede bedoeling van die wet erin bestaat verzoeker met kracht van wet op een ongeoorloofde wijze te beletten om zijn carrière voort te zetten binnen de nieuw opgerichte dienst voor de bestrijding van de corruptie binnen het Commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie; dat hij daarom vraagt dat de volgende prejudiciële vraag zou worden gesteld aan het Arbitragehof :

> “Schendt het artikel 3 van de wet van 6 maart 1998 tot integratie van de dienst enquêtes van het Hoog Comité van Toezicht in de gerechtelijke politie bij de parketten, het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, zoals vervat in het artikel 10 van de Grondwet ?”;

2.3. Overwegende dat verzoeker door het ministerieel besluit van 8 december 1997 is overgedragen van het ministerie van Ambtenarenzaken naar een betrekking van adviseur bij het ministerie van Justitie; dat de graad van adviseur een administratieve graad is en geen graad die bestond in het korps van de gerechtelijke politie; dat de gerechtelijke politie een korps was dat volledig geregeld was door een eigen reglementering, eigen aanwervingsvoorwaarden, statuut en kader en afgescheiden was van het departement; dat er bijgevolg ook geen interpenetratie was tussen dat korps met de gewone ambtenaren van het ministerie van Justitie; dat in het voornoemde ministerieel besluit van 8 december 1997 bijgevolg, bij gebrek aan bijzondere verwijzing naar de gerechtelijke politie, dan ook niets anders wordt gelezen dan dat het verzoeker overplaatst naar de administratieve diensten van het ministerie van Justitie als adviseur; dat daarentegen een in het Frans gesteld en een in het Nederlands gesteld ministerieel besluit van 19 december 1997 een hoofdcommissaris, afdelingscommissarissen, commissarissen, afdelingsenquêteurs en enquêteurs overplaatst “naar het Ministerie van Justitie (Gerechtelijke Politie)”-

"Ministère de la Justice (Police Judiciaire)"; dat met wat voorafgaat wordt aangetoond dat in het departement van het ministerie van Justitie een duidelijk onderscheid heeft bestaan tussen de administratieve diensten en de gerechtelijke politie; dat aangezien verzoeker was overgeplaatst naar het ministerie van Justitie en niet naar de gerechtelijke politie, de secretaris-generaal van dat departement dan ook niets anders kon dan verzoeker affecteren op een administratieve dienst; dat de akte waaruit impliciet moet blijken dat verzoeker niet naar de gerechtelijke politie kon overgaan bijgevolg het ministerieel besluit van 8 december 1997 is van de minister van Ambtenarenzaken om verzoeker over te plaatsen als adviseur van het Hoog Comité van Toezicht naar het ministerie van Justitie; dat verzoeker niet de nietigverklaring gevorderd heeft van dat besluit, ook niet wanneer hij uit de kennisname van het administratief dossier moest vaststellen dat hij door dat besluit werd overgedragen naar het ministerie van Justitie, zonder meer, terwijl anderen werden overgeplaatst naar het ministerie van Justitie (gerechtelijke politie); dat verzoeker ongetwijfeld ook reeds kennis had van het feit dat hij ingevolge de aan gang zijnde wijzigingen wel eens niet meer zou behoren tot de gerechtelijke politie; dat hij immers zelf een fotokopie van dagbladartikelen voorlegt waarin die problematiek aan de orde komt; dat het eerste artikel reeds dateert van 25/26 januari 1997 en het laatste van 10 december 1997; dat verzoeker bijgevolg de mogelijkheid had om het ministerieel besluit van 8 december 1997 naar zijn juiste waarde te schatten; dat overigens zoals blijkt uit een nota van de administrateur-generaal van het Hoog Comité van Toezicht van 11 december 1997 aan de secretaris-generaal van het ministerie van Ambtenarenzaken, verzoeker geweigerd heeft zich bij de administratieve diensten van het Hoog Comité van Toezicht aan te melden om betekening te krijgen van het ministerieel besluit; dat de brief van 30 december 1997 van de secretaris-generaal derhalve geen beslissing van de minister van Justitie inhoudt om verzoeker niet toe te laten tot de gerechtelijke politie en dat er bijgevolg in die brief niets anders kan worden gelezen dan dat verzoeker voorlopig wordt toegewezen aan een dienst van het departement zonder wijziging van zijn juridische toestand zodat wat verzoeker bestrijdt niet voor vernietiging vatbaar is en zijn vordering niet ontvankelijk is;

2.4. Overwegende dat luidens artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof de Raad van State gehouden is een prejudiciële vraag te stellen, behalve “wanneer de vordering niet ontvankelijk is om procedureredenen die ontleend zijn aan normen die zelf niet het onderwerp uitmaken van het verzoek tot het stellen van de prejudiciële vraag”; dat dit als gevolg van wat voorafgaat te dezen het geval is zodat de prejudiciële vraag niet wordt gesteld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien mei 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**